

Italijanski avtorji na Vilenici 2019

Društvo slovenskih pisateljev

Claudio Damiani

Claudio Damiani (1957) je izdal devet pesmiških zbirk in skoraj vse so bile nagrajene. Zadnja, naslovljena *Cieli celesti* (Nebeška nebesa), je izšla leta 2016. Damianijeva poezija, ki jo navdihujejo antični latinski pesniki in umetnost italijanske renesanse, je napisana v preprostem jeziku, ki v ospredje postavlja čustva. Leta 2016 je izdal zbirko esejev *La difficile facilità. Appunti per un laboratorio di poesia* (Zahtevna lahkotnost. Zapisi o pesniški delavnici). Je tudi sourednik rimske literarne revije *Viva*.

V intervjuju za RAI ste rekli, da poezija ni intelektualistična dejavnost. Lahko natančneje pojasnite to stališče?

Mislím, da je prava poezija vedno povezana z globokim mišljenjem (včasih v zgodovini tudi napoveduje razvoj filozofske misli in je torej več en izvír za filozofe), toda z živim, ne shematičnim mišljenjem. V drugi polovici 20. stoletja, v tokovih, ki delno trajajo vse do danes, je prevladala ideologizacija, »intelektualizem«, ki ni zaviral le čustva, »strasti«, kot mu je pravil Pasolini, zaviral je in še vedno zavira tudi mišljenje.

V eni izmed pesmi, ki ste jih poslali za festival, se pojavi mačka. Zdi se mi kot simbol poezije, morda povezan s pojmom »težavne lahkotnosti«, ki ste ga uporabili kot naslov svojega nedavnega eseja o poeziji.

Ja, k naravi, k njeni modrosti se moramo vrniti, saj nismo nad njo, ampak v njej. Del njene inteligence smo, ne edine. Tudi umetnost se nazadnje spravi z naravo. To je mislil Petrarca s pojmom »težavna lahkotnost«, naravnost, ki jo dosežemo po težavni, zahtevni poti. Ne naivnost, ampak modrost.

Vem, da je bilo na začetku vaše stališče, da mora poezija »komunicirati s preteklostjo v transparentnem jeziku«. Se je po desetletjih pisanja vaše stališče kaj spremenilo?

Ne, še vedno je enako. Mislim, da poezija, če je prava, komunicira s prihodnostjo, pa tudi s preteklostjo, ne le s sedanjostjo. Prav zato, ker komunicira s preteklostjo (in je torej neizogibno vedno klasicistična), komunicira tudi s prihodnostjo. Sedanjost je konec koncev skoraj nepomembna.

Ste tudi urednik literarne revije Viva. Kakšna je vaša uredniška politika?

»Viva je revija iz mesa in kosti,« to ni papirnata revija, pa tudi ne spletna revija. Gre za mesečna srečanja »iz mesa in kosti«, kjer občinstvu neposredno, skupaj z avtorji, predstavimo nova literarna dela, likovno umetnost, glasbo itd. Z neko pomembno, močno in lepo idejo, ki se ne ozira na komercialnost. Vedno vključuje določeno temo, ki nudi gostom navdih, in na podlagi katere beremo izbrano literaturo iz preteklosti in sedanjosti.